

Nr 781

Av herr **Carlshamre**, om fördelningen mellan kommuner av kommunal-skatt vid bosättning i flera kommuner.

(Lika lydande med motion nr 705 i Första kammaren)

Varje gång på senare år då någon industrilokalisering varit aktuell i områden som också är eftertraktade som rekreatiomsområden och för fritidsbebyggelse har starka opinioner rörts upp för och emot den föreslagna lokaliseringen. Motståndet reses ofta nästan uteslutande av fritidsfolket, medan den bofasta befolkningen inte sällan står praktiskt taget enig på den andra sidan. Många gånger får lokaliseringsprojekt, som ekonomiskt och tekniskt i och för sig skulle ha varit väl motiverade, vika för naturvårdsintresset eller för nödvändigheten att reservera tillräckliga områden för rekreation och fritidsbebyggelse, särskilt i de större stadsregionernas närhet.

Härom är intet att säga. Dessa intressen måste tillgodoses och tillgodoses bättre än hittills oftast varit fallet. Men det är inte rimligt att kostnaderna, i form av uteblivna expansions- och utkomstmöjligheter, skall ensidigt drabba den bofasta befolkningen i de bygder som i den översiktliga planeringen "döms" till en extensiv tillvaro som områden för andrahandsbosättning för städernas folk.

Inte minst ligger det i såväl den bofasta befolkningens som fritidsbebyggarnas intresse, att den kommunala servicen kan hållas på en hög nivå även i sådana trakter som det här är fråga om. Men det vikande skatteunderlaget i utpräglade "sommarkommuner" gör det omöjligt för kommunerna att upprätthålla en rimlig sådan standard. Den obetydliga garantiskatten för fastigheter, som används som sommarbostäder, ändrar just ingenting i detta förhållande. Den enda effektiva lösningen måste ligga i en fördelning av den kommunala inkomstskatten i proportion till den ungefärliga boendetiden i hemkommun respektive sommarkommun.

Med hänvisning till vad ovan anförts föreslår jag,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställer om utredning och förslag angående fördelning mellan kommunerna av kommunal inkomstskatt från skattskyldiga som har bostad i mer än en kommun.

Stockholm den 28 januari 1969

Nils Carlshamre (m)